

Но и тока не е малко, дѣто е отредила църква-та да са слави въ първѣ-тѣ недѣли на честный постъ, какъ съ пакъ воспоставени икони-тѣ да съ почитатъ, за кое то са и тази недѣла дѣма обично недѣла православіа. Та е зада ны приведе съсз тойзи споманъ, да подновимъ въ падналый-а человекъ образъ-а кожій съсз топлѣ-тѣ си вѣрѣ въ Исуса Христа. Но като (понеже познава слабость-тѣ человекскѣ) види, че тѣлесна-та сила зафане да отмалава отъ постный-а трѣдъ, тегака въ половинѣ-тѣ на поста износѣ господный-а кръстъ, като знакъ на побѣда-та, за да са охрѣбръжтъ вѣрни-тѣ, и въ петѣ-тѣ недѣли пакъ подкрѣпава уморны-мѣ съсз четеніе-то на голѣмый-а канонъ за каменіе-то, и съ примѣръ-а на Маріа Египтянка, ко-то неусипны трѣдове положи за изглаженіе-то на свои-тѣ грѣхове; и найпослѣ съсз похваля-тѣ на майка-та божіа, ко-то е намъ скоро помощница въ наши-тѣ бѣди и напасти.

Пзлно-то съ утѣхѣ лазароко воскресеніе, кое-то ни напредъ надмава, че ще станѣтъ сички-тѣ мъртви; и славно-то дочакваніе спасителево съсз вѣрбови прѣчицы, веселѣтъ дѣшѣ-тѣ съсз дѣховнѣ радость и дакатъ новѣ силѣ, за да може да поднесе тежки тѣ трѣдове въ великѣ-тѣ недѣли, ко-то съсз по широко разгледваніе обзема сичкій-а видимый и невидимый свѣтъ, сичкѣ-тѣ предзлво-кѣ свѣрскѣ помеждѣ нобе-то и земѣ-тѣ, дѣто толкова съ отдалечени едно отъ дрѣго; сичкѣ-тѣ свѣрскѣ помеждѣ животъ-а и смѣръ-тѣ, ко-то са стрѣ-